

EBA/GL/2015/16

16.10.2015

Richtsnoeren

inzake de toepassing van
vereenvoudigde verplichtingen uit
hoofde van artikel 4, lid 5, van Richtlijn
2014/59/EU

1. Verplichtingen ten aanzien van naleving en rapportage

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stellen bevoegde autoriteiten EBA vóór 16.12.2015 ervan in kennis of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingediend door het formulier op de EBA-website te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van "EBA/GL/2015/16". Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan EBA worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op haar website bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. Deze richtsnoeren, als bedoeld in artikel 4, lid 5, van Richtlijn 2014/59/EU² (hierna "de richtlijn" genoemd), specificeren de criteria voor het beoordelen, in overeenstemming met artikel 4, lid 1, van het effect van het falen van een instelling en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure op de financiële markten, op andere instellingen en op de financieringsvoorwaarden om te bepalen of op de betrokken instelling vereenvoudigde verplichtingen moeten worden toegepast.
6. Het resultaat van een vaststelling door een bevoegde autoriteit of afwikkelingsautoriteit of een instelling, of een categorie van instellingen, al dan niet in aanmerking komt voor vereenvoudigde verplichtingen kan aan de betrokken instelling(en) worden meegedeeld in overeenstemming met de vereisten inzake het beroepsgeheim die in de betrokken lidstaat van toepassing zijn.

Toepassingsgebied

7. Deze richtsnoeren zijn van toepassing in verband met de toepassing van de in artikel 4, lid 1, van de richtlijn vermelde criteria (hierna "de criteria" genoemd) die moeten worden gebruikt om te bepalen of instellingen ingevolge dat lid moeten worden onderworpen aan vereenvoudigde verplichtingen. De richtlijn kent geen relatief gewicht toe aan elk van de criteria. Om deze reden wordt in de richtsnoeren geen relatief gewicht toegekend aan de criteria of aan de in de richtsnoeren omschreven indicatoren. De richtlijn en de richtsnoeren beletten bevoegde en afwikkelingsautoriteiten echter niet om een relatief gewicht toe te passen (bv. een *de minimis*-gewicht voor enkele van de criteria) indien zij dat passend achten voor de doeleinden van de beoordeling. Bovendien kunnen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten de beoordeling uitvoeren voor een specifieke instelling of voor een categorie van instellingen. Deze laatste benadering kan worden gebruikt wanneer twee of meer instellingen voor de toepassing van de criteria vergelijkbare kenmerken hebben (bv. wanneer hun omvang op basis van totale activa of totale activa/bbp binnen een specifieke bandbreedte valt). Het is aan de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten om te bepalen hoe het categoriseringsproces (of, anders gezegd, de indeling in "mandjes" van instellingen) moet worden aangepakt. De autoriteiten kunnen er bijvoorbeeld voor kiezen om

² Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190-348).

de parameters van elke categorie te omkaderen op basis van de verplichte indicatoren voor het criterium "omvang" (en mogelijk andere criteria) en vervolgens elke categorie of elk "mandje" van instellingen te toetsen aan het criterium. Een andere benadering zou zijn om de parameters van elke categorie vast te stellen op basis van alle criteria (voornamelijk om een "beslisboom" te construeren waarmee kan worden bepaald of een instelling of categorie in aanmerking komt voor vereenvoudigde verplichtingen), zoals nader wordt toegelicht in punt 15.

Adressaten

8. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in punt i) en tot afwikkelingsautoriteiten als gedefinieerd in punt iv) van artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010.
9. Bevoegde autoriteiten dienen instellingen te beoordelen aan de hand van de criteria voor herstelplanningsdoeleinden, en afwikkelingsautoriteiten dienen instellingen te beoordelen aan de hand van de criteria voor afwikkelingsplanningsdoeleinden, onder meer om afwikkelbaarheidsbeoordelingen uit te voeren, op het niveau waarop de verplichting om planning en beoordelingen uit te voeren van toepassing is. Artikel 3, lid 7, van de richtlijn verplicht bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten om bij het nemen van een besluit overeenkomstig de richtlijn rekening te houden met de mogelijke gevolgen van het besluit in alle lidstaten waar de instelling of de groep actief is. Krachtens artikel 4, lid 2, van de richtlijn verrichten de bevoegde autoriteiten en, waar passend, de afwikkelingsautoriteiten de beoordeling, in voorkomend geval, na raadpleging van de nationale macroprudentiële autoriteit. Op basis van de toepassing van de criteria is het mogelijk dat een bevoegde autoriteit en een afwikkelingsautoriteit in een lidstaat kiezen voor een andere benadering van de toepassing van de vereenvoudigde verplichtingen vanwege de verschillende doelstellingen waarvoor de beoordeling door de betrokken autoriteit moet worden uitgevoerd (d.w.z. herstelplanning van de zijde van de bevoegde autoriteit en afwikkelingsplanning en afwikkelbaarheidsbeoordeling van de zijde van de afwikkelingsautoriteit). In dergelijke gevallen dienen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten echter in een geest van samenwerking te streven naar een consistente benadering van de toepassing van vereenvoudigde verplichtingen.

Definities

10. Tenzij anders wordt vermeld, hebben de in de richtlijn gebruikte en gedefinieerde termen dezelfde betekenis in deze richtsnoeren. Voorts zijn, voor de doeleinden van deze richtsnoeren, de definities in bijlage 1 van toepassing.
11. Indien indicatorwaarden overeenkomstig bijlage 1 bij deze richtsnoeren niet beschikbaar zijn, dienen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten geschikte proxywaarden toe te passen. In dat geval dienen de bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten ervoor te

zorgen dat deze proxywaarden naar behoren worden toegelicht en in de grootst mogelijke mate correleren met de definities in bijlage 1.

3. Tenuitvoerlegging

Toepassingsdatum

12. Deze richtsnoeren zijn van toepassing met ingang van 17.12.2015

4. Vereisten betreffende de criteria voor het beoordelen van de toepassing van vereenvoudigde verplichtingen

Algemene beginselen

13. Deze richtsnoeren specificeren de criteria nader door de vaststelling van een lijst van verplichte indicatoren op basis waarvan instellingen door de bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten moeten worden beoordeeld om te bepalen of het passend is om vereenvoudigde verplichtingen op de instelling (of categorie van instellingen) in kwestie toe te passen met betrekking tot de criteria. Daarnaast kunnen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten instellingen beoordelen op basis van elk van de in bijlage 2 bij de richtsnoeren genoemde facultatieve indicatoren. Bij het selecteren en toepassen van de facultatieve indicatoren dienen de voor de instelling, of categorie van instellingen, relevante indicatoren te worden gekozen. De lijst van facultatieve indicatoren omvat alle verplichte indicatoren om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten elke indicator kunnen gebruiken in verband met andere criteria dan, en naast, het criterium waaraan de indicator is toegewezen als verplichte indicator.
14. Deze aanpak beoogt de convergentie van praktijken tussen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten bij het beoordelen van instellingen aan de hand van de in artikel 4, lid 1, van de richtlijn vermelde criteria te bevorderen en er tegelijkertijd voor te zorgen dat de beoordelingen op een evenredige manier worden uitgevoerd. Wanneer bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten facultatieve indicatoren in aanmerking nemen, moet in de loop van de rapportage over de toepassing van de criteria overeenkomstig de technische uitvoeringsnormen als bedoeld in artikel 4, lid 11, van de richtlijn een toelichting aan EBA worden verstrekt met het oog op de ontwikkeling van technische reguleringsnormen overeenkomstig artikel 4, lid 6, en ter informatie van het EBA-verslag overeenkomstig artikel 4, lid 7, van de richtlijn.
15. De in deze richtsnoeren verstrekte indicatoren moeten door elke bevoegde autoriteit en afwikkelingsautoriteit worden gebruikt om de in een lidstaat gevestigde instellingen te beoordelen, hetzij op individuele basis, hetzij door ze te categoriseren (of, anders gezegd, door ze in te delen in "mandjes" van instellingen). De bevoegde autoriteiten zouden moeten overwegen om als uitgangspunt voor de categorisering gebruik te maken van de categorisering van instellingen als bedoeld in de EBA-richtsnoeren inzake gemeenschappelijke procedures en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder (SREP-richtsnoeren) (EBA/GL/2014/13), die zijn gebaseerd op de beoordeling van

systeemrisico³. De bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten kunnen er echter voor kiezen om, met het oog op de vaststelling van categorieën voor het proces van beoordeling van de vraag of instellingen in aanmerking komen voor de toepassing van vereenvoudigde verplichtingen, in aanvulling daarop of als alternatief instellingen samen te categoriseren of in een mandje in te delen op basis van de aan gespecificeerde criteria toegewezen verplichte indicatoren (bv. voor omvang en verwevenheid).

16. Instellingen dienen te worden getoetst aan elk van de in artikel 4, lid 1, van de richtlijn vermelde criteria aan de hand van de verplichte indicatoren als beschreven in deze richtsnoeren, en in de in deze richtsnoeren gegeven volgorde. Het kan zijn dat het, gelet op de verplichte indicatoren voor een van de criteria (bv. voor omvang of verwevenheid), duidelijk is dat het falen en afwikkelen van een instelling volgens de normale insolventieprocedure een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen, op de financieringsvoorwaarden of op de economie in bredere zin, in welk geval dat doorslaggevend zal zijn (d.w.z. dat volledige verplichtingen moeten worden opgelegd). In dergelijke gevallen hoeft de desbetreffende autoriteit geen gedetailleerde beoordeling van de instelling op basis van de andere criteria en de in deze richtsnoeren beschreven verplichte indicatoren uit te voeren, omdat het reeds duidelijk is dat de betrokken instelling niet in aanmerking komt voor vereenvoudigde verplichtingen. In andere gevallen is de beoordeling van de instelling op basis van een afzonderlijk criterium mogelijk niet doorslaggevend, maar kan, in combinatie met de resultaten van de beoordeling van de instelling op basis van de andere criteria, worden bepaald dat het falen en de ordentelijke afwikkeling van de instelling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zal hebben. Bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten dienen alle criteria in aanmerking te nemen alvorens een positief oordeel te vellen over het in aanmerking komen voor vereenvoudigde verplichtingen door de instelling.
17. Bovendien kan de beoordeling van twee of meer instellingen op basis van een specifiek criterium, rekening houdend met specifieke indicatoren, verschillende antwoorden opleveren op de vraag of de instellingen in aanmerking komen voor vereenvoudigde verplichtingen. Twee instellingen kunnen bijvoorbeeld zeer verschillende bedrijfsactiviteiten verrichten: de ene instelling kan betalings-, afwikkelings- en clearingdiensten verrichten die niet gemakkelijk vervangbaar zijn, waardoor de instelling als systeemrelevant kan worden gezien tot het punt dat het falen van de instelling volgens een normale insolventieprocedure een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen of op de

³ Zoals beschreven in de EBA-richtsnoeren inzake gemeenschappelijke procedures en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder overeenkomstig artikel 107, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU, die te vinden zijn op: <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/748829/EBA-CP-2014-14+%28CP+on+draft+SREP+Guidelines%29.pdf>. Bevoegde autoriteiten dienen alle onder hun toezicht vallende instellingen in te delen in een van vier categorieën, op basis van hun omvang, structuur, interne organisatie en de aard, omvang en complexiteit van hun activiteiten. De indeling in categorieën dient een weerspiegeling te vormen van de beoordeling van het systeemrisico dat de instellingen opleveren voor het financiële stelsel.

financieringsvoorwaarden, terwijl de andere instelling kritieke economische functies vervult die gemakkelijk kunnen worden overgenomen door andere marktdeelnemers.

18. Deze richtsnoeren kennen geen relatief gewicht toe aan elk van de criteria of de indicatoren. Dit zorgt ervoor dat de criteria flexibel kunnen worden toegepast op het volledige scala aan instellingen die binnen het toepassingsgebied van de richtlijn vallen. Dat belet de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten echter niet om een relatief gewicht toe te passen (bv. een *de minimis*-gewicht voor enkele van de criteria) indien zij dat passend achten voor de doeleinden van de beoordeling.
19. Bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten dienen bij de toepassing van de criteria uit artikel 4, lid 1, van de richtlijn bijzondere aandacht te schenken aan de aanwijzing van de instelling als MSI of ASI⁴ krachtens artikel 131 van Richtlijn 2013/36/EU, als bewijs van de systeemrelevantie van de instelling in overeenstemming met overweging 14 van de richtlijn. Bevoegde autoriteiten dienen ook overeenkomstig de SREP-richtsnoeren in categorie 1 ingedeelde instellingen in aanmerking te nemen.
20. Als MSI of ASI aangewezen instellingen, of andere overeenkomstig de SREP-richtsnoeren in categorie 1 ingedeelde instellingen, dienen te worden onderworpen aan volledige verplichtingen. De reden hiervoor is dat het op basis van de toepassing van de relevante methodologie voor het identificeren van MSI's en ASI's duidelijk is dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens een normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben. Daarom is het niet noodzakelijk om een gedetailleerde beoordeling van deze instellingen te maken op basis van de in artikel 4, lid 1, van de richtlijn bedoelde criteria om vast te stellen of het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens een normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen, op de financieringsvoorwaarden of op de economie in ruimere zin.
21. Desondanks moeten deze richtsnoeren niet worden opgevat als een indicatie dat instellingen die niet als MSI of ASI zijn aangewezen automatisch in aanmerking komen voor vereenvoudigde verplichtingen overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn; voor deze instellingen dient altijd een beoordeling volgens deze richtsnoeren te worden uitgevoerd om te bepalen of vereenvoudigde verplichtingen passend zijn.
22. Bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten kunnen verschillende of aanzienlijk verlaagde informatievereisten toepassen voor herstel- of afwikkelingsplanningsdoeleinden op instellingen waarvan is vastgesteld dat ze in aanmerking komen voor vereenvoudigde verplichtingen; autoriteiten kunnen ervoor kiezen om verschillende reeksen vereenvoudigde verplichtingen toe te passen op verschillende categorieën instellingen. De in deze richtsnoeren omschreven indicatoren kunnen door bevoegde autoriteiten en

⁴ D.w.z. de status van de instelling in plaats van die van haar moederonderneming of groep.

afwikkelingsautoriteiten worden gebruikt ten behoeve van hun besluit over de aard van de vereenvoudigde verplichtingen die op de instelling(en) in kwestie moeten worden toegepast.

23. Bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten dienen ervoor te zorgen dat ze in kennis worden gesteld van veranderingen in de activiteiten of de structuur van een instelling die relevant zijn voor de criteria om ervoor te zorgen dat de toepassing van volledige of vereenvoudigde verplichtingen passend blijft. Het vereenvoudigde regime dient te worden ingetrokken wanneer de voorwaarden voor de toepassing van de vereenvoudigde verplichtingen niet langer worden vervuld en is vastgesteld dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen, op de financieringsvoorwaarden of op de economie in ruimere zin.
24. Ook moet worden opgemerkt dat de vaststelling dat een instelling in aanmerking komt voor vereenvoudigde verplichtingen niet in de weg staat van een beoordeling dat is voldaan aan de afwikkelingsvoorwaarden krachtens artikel 32 van de richtlijn en dat een afwikkelingsinstrument kan worden toegepast met inachtneming van de doelstellingen van de afwikkeling overeenkomstig artikel 31 van de richtlijn.

Omvang

25. Wanneer bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten bepalen of het criterium "omvang" van een instelling inhoudt dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen en op de financieringsvoorwaarden, dienen ze het volgende te beoordelen:
- (a) totale activa;
 - (b) totale activa/bbp van de lidstaat;
 - (c) totale passiva.
26. In geval van beleggingsondernemingen dienen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten, naast de hierboven vermelde verplichte indicatoren, het volgende te beoordelen:
- (a) totale inkomsten uit vergoedingen en provisies.

Verwevenheid

27. Wanneer bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten bepalen of het criterium "verwevenheid" van een instelling inhoudt dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen en op de financieringsvoorwaarden, dienen ze het volgende te beoordelen:

- (a) passiva binnen het financiële stelsel;
- (b) activa binnen het financiële stelsel;
- (c) uitstaande schuldbewijzen.

Reikwijdte en complexiteit van activiteiten

28. Wanneer bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten bepalen of het criterium "reikwijdte en complexiteit" van een instelling inhoudt dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen en op de financieringsvoorwaarden, dienen ze het volgende te beoordelen:

- (a) de waarde van OTC-derivaten (nominale);
- (b) rechtsgebiedoverschrijdende verplichtingen;
- (c) rechtsgebiedoverschrijdende vorderingen;
- (d) deposito's en totale gedekte deposito's.

Risicoprofiel

29. Bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten dienen bij het beoordelen van instellingen op basis van het criterium "risicoprofiel", voor zover mogelijk en indien relevant, te overwegen om risico's te beoordelen overeenkomstig de artikelen 97 en 107 van Richtlijn 2013/36/EU en zoals nader gespecificeerd in de SREP-richtsnoeren.

Juridische status

30. Bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten dienen bij het beoordelen van instellingen op basis van het criterium "juridische status" het volgende in aanmerking te nemen:

- a) de gereguleerde activiteiten waarvoor de instelling toestemming heeft verkregen;
- b) of er geavanceerde modellen worden gebruikt voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor krediet-, markt- en operationeel risico.

Aard van de bedrijfsactiviteiten

31. Wanneer bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten bepalen of het criterium "aard van de bedrijfsactiviteiten" van een instelling inhoudt dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen en op de financieringsvoorwaarden, dienen ze het volgende te beoordelen:

- (a) het bedrijfsmodel van de instelling, de levensvatbaarheid ervan en de houdbaarheid van de strategie van de instelling op basis van de resultaten van een in het kader van het SREP verrichte analyse van het bedrijfsmodel overeenkomstig de artikelen 97 en 107 van Richtlijn 2013/36/EU en zoals nader gespecificeerd in de SREP-richtsnoeren. Voor dit doel kunnen autoriteiten gebruikmaken van de SREP-score die aan het bedrijfsmodel en de bedrijfsstrategie is toegekend;

- (b) de positie van de instelling in de rechtsgebieden waar zij actief is wat betreft de kritieke functies en de kernbedrijfsonderdelen die in elk rechtsgebied worden aangeboden.

Aandeelhoudersstructuur

32. Wanneer bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten bepalen of het criterium "aandeelhoudersstructuur" van een instelling inhoudt dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen en op de financieringsvoorwaarden, dienen ze het volgende te beoordelen:

- (a) of het aandeelhouderschap geconcentreerd of verspreid is, in het bijzonder rekening houdend met het aantal aandeelhouders met een gekwalificeerde deelneming en de mate waarin de aandeelhoudersstructuur van invloed kan zijn op, bijvoorbeeld, de beschikbaarheid van bepaalde herstelmaatregelen voor de instelling.

Rechtsvorm

33. Wanneer bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten bepalen of het criterium "rechtsvorm" van een instelling inhoudt dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen en op de financieringsvoorwaarden, dienen ze het volgende te beoordelen:

- (a) de structuur van een instelling in de zin of de instelling onderdeel van een groep is, en zo ja, of de groep een gecompliceerde of een eenvoudige structuur heeft en de mate waarin entiteiten onderling met elkaar zijn verweven, gelet op hun onderlinge financiële en operationele afhankelijkheden;
- (b) de rechtsvorm van de instelling (bv. een besloten vennootschap, een naamloze vennootschap of enig ander type in het nationale recht omschreven vennootschap).

Deelname aan een institutioneel protectiestelsel (IPS) of andere coöperatieve, op wederzijdse solidariteit gebaseerde systemen

34. Wanneer bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten bepalen of het criterium "deelname aan een IPS of andere coöperatieve, op wederzijdse solidariteit gebaseerde systemen" van een instelling inhoudt dat het falen en de daaropvolgende afwikkeling volgens de normale insolventieprocedure waarschijnlijk een aanzienlijk negatief effect zou hebben op de financiële markten, op andere instellingen en op de financieringsvoorwaarden, dienen ze het volgende te beoordelen:

- (a) de functie van de instelling in het systeem als deelnemer of centrale instelling of als aanbieder van kritieke functies aan andere deelnemers, of potentieel als een aan het concentratierisico van de regeling blootgestelde instelling;

(b) de omvang van het garantiefonds in verhouding tot de totale gelden van de instelling.

Bijlage 1 – Definities¹

Indicator	Toepassingsgebied	Definitie
Totale activa	wereldwijd	FINREP (IFRS of GAAP) — F 01.01, rij 380 kolom 010
Totale passiva	wereldwijd	FINREP (IFRS of GAAP) — F 01.02, rij 300 kolom 010
Deposito's	wereldwijd	FINREP (IFRS of GAAP) — F 01.02, rij 80 kolom 010
De waarde van OTC-derivaten (nominale)	wereldwijd	FINREP (IFRS) → F 10.00, rijen 300+310+320, kolom 030 + F 11.00, rijen 510+520+530, kolom 030 FINREP (IFRS) → F 10.00, rijen 300+310+320, kolom 030 + F 11.00, rijen 510+520+530, kolom 030
Rechtsgebiedoverschrijdende verplichtingen	wereldwijd	FINREP (IFRS of GAAP) → F 20.06, rijen 010+040+070, kolom 010, alle landen behalve het land van herkomst (z-as) Opmerking: De berekende waarde sluit: i) onderlinge verplichtingen van kantoren en ii) de verplichtingen van de buitenlandse bijkantoren en dochterondernemingen jegens tegenpartijen in hetzelfde land van herkomst uit.
Rechtsgebiedoverschrijdende vorderingen	wereldwijd	FINREP (IFRS of GAAP) → F 20.04, rijen 010+040+080+140, kolom 010, alle landen behalve het thuisland (z-as) Opmerking: De berekende waarde sluit: i) onderlinge activa van kantoren en ii) activa van de buitenlandse bijkantoren en dochterondernemingen jegens tegenpartijen in hetzelfde land van herkomst uit.
Passiva binnen het financiële stelsel	wereldwijd	FINREP (IFRS of GAAP) → F 20.06, rijen 020+030+050+060+100+110, kolom 010, alle landen (z-as)
Activa binnen het financiële stelsel	wereldwijd	FINREP (IFRS of GAAP) → F 20.04, rijen 020+030+050+060+110+120+170+180, kolom 010, alle landen (z-as)
Uitstaande schuldbewijzen	wereldwijd	FINREP (IFRS of GAAP) → F 01.02, rijen 050+090+130, kolom 010

¹ Indien indicatorwaarden overeenkomstig bijlage 1 bij deze richtsnoeren niet beschikbaar zijn, dienen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten geschikte proxywaarden toe te passen indien deze beschikbaar zijn (bv. uit nationale GAAP). In dat geval dienen de bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten ervoor te zorgen dat deze proxywaarden naar behoren worden toegelicht en in de grootst mogelijke mate correleren met de definities in bijlage 1.

Bijlage 2 – Facultatieve indicatoren¹

Facultatieve indicator

Totale activa
Totale uitstaande bedrag bij wanbetaling (exposure at default – EAD)
Totale activa/bbp van lidstaat
Totale EAD/bbp van lidstaat
Totale risicogewogen activa (risk-weighted asset – RWA)
Totale passiva
Totale gelden van klanten
Totale activa van klanten
Totale inkomsten uit vergoedingen en provisies
Marktkapitalisatie
Waarde van in bewaring gegeven activa
Waarde van OTC-derivaten (nominale)
Passiva binnen het financiële stelsel
Activa binnen het financiële stelsel
Rechtsgebiedoverschrijdende verplichtingen
Rechtsgebiedoverschrijdende vorderingen
Uitstaande schuldbewijzen
Waarde van binnenlandse betalingstransacties
Totale deposito's
Totale gedekte deposito's
Particuliere deposito's van deposanten in de EU
Waarde van leningen van de particuliere sector, incl. toegezegde faciliteiten en gesyndiceerde leningen
Aantal leningen van de private sector
Aantal depositorekeningen – zakelijk
Aantal depositorekeningen – particulier
Aantal particuliere klanten
Aantal binnenlandse dochterondernemingen en bijkantoren
Aantal buitenlandse dochterondernemingen en bijkantoren (op te splitsen in dochterondernemingen en bijkantoren in andere lidstaten en in derde landen)
Lidmaatschap van financiëlemarktinfrastructuur
Kritieke functies die door de instelling aan andere ondernemingen van de groep of door andere ondernemingen van de groep aan de instelling worden aangeboden
Kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen in elk relevant rechtsgebied, met inbegrip van de verrichting van diensten aan andere instellingen
Verrichting van clearing-, betalings- en afwikkelingsdiensten aan marktdeelnemers of anderen en aantal andere aanbieders in de markt
Betalingsdiensten aan marktdeelnemers en anderen en aantal andere aanbieders in de markt
Geografische opsplitsing van de activiteiten van de instelling (inclusief het aantal rechtsgebieden waar de instelling, en dochterentiteiten, actief is/zijn en de omvang van de activiteiten)
Het marktaandeel van de instelling per bedrijfsonderdeel per rechtsgebied (bijvoorbeeld: in ontvangst nemen van deposito's, hypothecaire leningen aan particulieren, niet-zekergestelde leningen, creditcards, kredietverlening aan kleine en middelgrote ondernemingen, zakelijke

Facultatieve indicator

kredietverlening, betalingsactiviteiten en de verrichting van andere kritieke diensten)
Leningen van de particuliere sector aan binnenlandse ontvangers
Leningen van de particuliere sector aan ontvangers in een specifieke regio
Hypothecaire leningen aan ontvangers in de EU
Hypothecaire leningen aan binnenlandse ontvangers
Particuliere leningen aan ontvangers in de EU
Particuliere leningen aan binnenlandse ontvangers
SREP-score (totaal)
SREP-scores voor kapitaaltoereikendheid, liquiditeitstoereikendheid, interne governance en instellingsbrede controlebeoordelingen
Gereguleerde activiteiten waarvoor de instelling toestemming heeft verkregen
Of geavanceerde modellen worden gebruikt voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor krediet-, markt- en operationeel risico
Het algemene bedrijfsmodel van de instelling, de levensvatbaarheid en houdbaarheid van de strategie van de instelling op basis van de resultaten van de in het kader van de SREP overeenkomstig de SREP-richtsnoeren verrichte analyse van het bedrijfsmodel
De positie van de instelling in het rechtsgebied waar zij actief is wat betreft de kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen die in elk rechtsgebied worden aangeboden
Of het aandeelhouderschap geconcentreerd of verspreid is, in het bijzonder rekening houdend met het aantal aandeelhouders met een gekwalificeerde deelneming en de mate waarin de aandeelhoudersstructuur van invloed kan zijn op, bijvoorbeeld, de beschikbaarheid van bepaalde herstelmaatregelen voor de instelling
De structuur van een instelling in de zin van of de instelling onderdeel van een groep is, en zo ja, of de groep een gecompliceerde of een eenvoudige structuur heeft, gelet op de onderlinge financiële en operationele afhankelijkheden
De rechtsvorm van de instelling (bv. een besloten vennootschap, een naamloze vennootschap of enig ander type in het nationale recht omschreven vennootschap)
De functie van de instelling in het systeem als deelnemer of centrale instelling of als aanbieder van kritieke functies aan andere deelnemers, of potentieel als een aan het concentratierisico van de regeling blootgestelde instelling
De omvang van het garantiefonds in verhouding tot de totale gelden van de instelling
Het type op wederzijdse solidariteit gebaseerd systeem, het risicobeheerbeleid en de risicobeheerprocedures
De mate van verwevenheid met andere deelnemers aan een institutioneel protectiestelsel (IPS)

¹ Alle verplichte indicatoren die zijn toegewezen aan een afzonderlijk criterium zijn opgenomen in de lijst van facultatieve indicatoren. Bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten kunnen deze ook in aanmerking nemen bij het beoordelen van instellingen op basis van andere criteria (d.w.z. de criteria waaraan de desbetreffende indicator niet is toegewezen als een verplichte indicator).